

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

13 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul lărgit în următoarea componență:

Președinte: Ursache Petru

Judecători: Toma Nadejda, Nicolaev Ghenadie, Timofti Vladimir și Moraru Petru

judecînd, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de avocatul Croitoru Mihail în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 februarie 2016, în cauza penală în privința lui

Oaserele Valeriu Constantin, născut la 29.10.1968, originar și domiciliat r-nul Călărași, s. Hirova.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 05.06.2012 - 25.02.2014;

*Instanța de apel: 18.03.2014 - 05.06.2014;
23.12.2014 - 01.02.2016;*

*Instanța de recurs: 18.08.2014 - 25.11.2014;
11.04.2016 - 13.09.2016.*

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Călărași din 25 februarie 2014, Oaserele Valeriu a fost achitat de sub învinuirea de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 183 alin. (2) Cod penal, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

2. De către organul de urmărire penală, Oaserele Valeriu a fost învinuit că deținînd funcția de primar al s. Hirova, r-nul Călărași, fiind persoană cu funcție de răspundere conform Legii privind statutul alesului local nr. 768-XIV din 02.02.2000, a comis încălcarea regulilor de protecție a muncii în următoarele circumstanțe:

Astfel, la 09 iulie 2009, în jurul orei 08.30, aflându-se la serviciu în Primăria s. Hirova, ignorând prevederile: art. 43 alin. (2) din Constituția RM, conform căreia salariații au dreptul la protecția muncii. Măsurile de protecție privesc securitatea și igiena muncii..., prestarea muncii în condiții grele, precum și alte situații specifice; art. 225 pct. 1) din Codul muncii, conform căruia angajatorul răspunde de asigurarea protecției muncii în unitate și are obligația de a asigura instruirea salariaților în materie de protecția muncii...; pct. 64 din Regulamentul privind modul de organizare a activităților de protecție a lucrătorilor la locul de muncă și prevenire a riscurilor profesionale, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 95 din 05.02.2009, care prevede că instruirea lucrătorilor la locul de muncă se efectuează de către conducătorul locului de muncă pe baza informațiilor și instrucțiunilor de securitate și sănătate în muncă, după instruirea introductiv-generală; pct. 66 din același Regulament, conform căruia muncitorul va fi admis la lucru de sine stătător numai după verificarea cunoștințelor lui de către conducătorul locului de muncă și consemnarea acestui fapt în fișa personală de instruire în domeniul securității și sănătății în muncă, fără a-l instrui pe paznicul Popa Vasile în domeniul protecției muncii (ultima instruire fiind efectuată la 11.05.2006), precum și fără a ține cont de faptul că acesta urma să execute lucru cu pericol sporit la înălțime, i-a ordonat să curețe frunzele uscate și gunoiul de pe jgheabul de scurgere de pe acoperișul din fața sediului primăriei.

Urmare a indicației primite, Popa V. de unul singur, a urcat pe o scară mobilă din lemn, sprijinită de peretele din fața sediului primăriei și a început efectuarea lucrărilor de curățire, însă, la un moment dat o secțiune a jgheabului s-a rupt și acesta, pierzându-și echilibrul, a căzut de la o înălțime de aproximativ 4,2 m pe acostamentul asfaltat al clădirii. În rezultatul căderii, cet. Popa V. i-au fost cauzate vătămări corporale grave, periculoase pentru viață, în rezultatul cărora ultimul a decedat în drum spre spital.

Acțiunile lui Oaserele Valeriu de către organul de urmărire penală au fost încadrate în baza art. 183 alin. (2) Cod penal, adică, încălcarea de către o persoană cu funcție de răspundere a regulilor de protecție a muncii, dacă această încălcare a provocat din imprudență decesul unei persoane.

3. Sentința în cauză a fost contestată cu apel de către procuror și succesorul părții vătămate Bunu Ecaterina.

3.1. Procurorul, a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Oaserele Valeriu să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 183 alin. (2) Cod penal, cu aplicarea art. 79 Cod penal, stabilindu-i pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 1000 unități convenționale.

În motivarea apelului procurorul a invocat aprecierea eronată de către instanța de fond a probelor administrate la caz, care confirmă vinovăția lui Oaserele Valeriu de cele incriminate, influențarea martorilor care sunt angajați ai primăriei și se află în subordinea lui Oaserele Valeriu, comportamentul dubios postinfracțional al inculpatului, acesta nu a întreprins măsurile obligatorii de transportare a lui Popa V. la spitalul de urgență, ignorarea de către instanța de fond a probelor.

3.2. Succesorul părții vătămate Bunu Ecaterina a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de condamnare în privința lui Oaserele V., succesorul părții vătămate Bunu Ecaterina, invocând argumente similare cu cele indicate de procuror.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 iunie 2014 au fost respinse apelurile declarate, cu menținerea sentinței fără modificări.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a apreciat, că nu există temei pentru condamnarea inculpatului, care pe tot parcursul procesului penal, inclusiv și în ședința de judecată, a respins învinuirea, motivând că nu se consideră vinovat de accidentul de la locul de muncă, în rezultatul căruia Popa V. a decedat.

Versiunea inculpatului nu a fost combătută prin probele prezentate de partea învinuirii, totodată sentința cuprinde descrierea circumstanțelor cauzei constatate de instanța de judecată și enunțarea temeiurilor pentru achitarea inculpatului, cu indicarea motivelor pentru care instanța respinge probele aduse în sprijinul acuzării.

Instanța de apel a menționat că Oaserele V. eventual ar fi putut fi învinuit în baza art. 183 alin. (2) Cod penal numai în cazul în care paznicul Popa V. ar fi suferit un accident, în timpul exercitării nemijlocit a atribuțiilor sale de paznic, conform Fișei postului.

În cadrul cercetării cazului de Inspekția Muncii, dar și în cadrul urmăririi penale, s-a stabilit, că Oaserele V. în calitate de conducător al locului de muncă a depășit intervalul de 6 luni dintre două instruiți periodice în domeniul securității și sănătății în muncă, prevăzut la pct. 68 din Regulamentul privind modul de organizare a activităților de protecție a lucrătorilor la locul de muncă și prevenirea riscurilor profesionale aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 95 din 05.02.2009, ultima instruire a lui Popa V. fiind efectuată la 11.05.2006, însă, în opinia instanței de apel, în cadrul cercetării judecătorești s-a constatat, că Popa V. de sine stătător, fără acordul conducătorului unității a hotărât să curețe jgheabul de scurgere. Lui nu i s-a indicat să curețe jgheabul și nici nu a fost admis de inculpat să execute această lucrare, în atare situație Oaserele V. nici

nu era obligat să-i aducă la cunoștință lui Popa V. regulile de securitate în cazul executării lucrărilor la înălțime, or, acesta nici nu putea presupune că paznicul va efectua o asemenea lucrare. Iar după cum s-a menționat deja, răspunderea penală survine în cazul, cînd persoana cu funcție de răspundere, ca subiect al infracțiunii, a încălcat cu vinovăție regulile tehnicii securității, a igienei industriale sau a altor reguli de protecție a muncii care a provocat din imprudență decesul unei persoane.

Mai mult ca atît, în cadrul cercetării judecătorești s-a stabilit că prin decizia Consiliului sătesc Hirova nr. 07/10 din 13.12.2005, a fost aprobat Regulamentul intern de activitate al Primăriei Hirova (f.d.102-108, vol. III).

La data de 12.02.2008, paznicului Popa V. i-a fost adus la cunoștință contra semnătură conținutul Regulamentului indicat mai sus (f.d.109, vol. III).

La solicitarea acuzării s-a dispus efectuarea unei expertize grafoscopico-chimice pentru a stabili, dacă semnătura din Lista angajaților primăriei Hirova care au fost familiarizați cu Regulamentul intern de activitate al Primăriei, îi aparține lui Popa V.

Potrivit raportului de expertiză nr. 2165 din 22.11.2013, întocmit de Centrul Național de expertize Judiciare, semnătura din numele Popa V. din rubrica „Semnătura” cu nr. 10 de pe Lista salariaților primăriei Hirova, a fost executată de către însuși Popa V. (f.d.166-168 vol. III).

Astfel, prin cumulul probelor acumulate și examinate în cadrul cercetării judecătorești, instanța de apel a constatat lipsa legăturii cauzale între acțiunile lui Oaserele V. și urmările survenite, adică decesul paznicului Popa V.

Instanța de judecată a reținut, că Procuratura Călărași și-a întemeiat învinuirea adusă lui Oaserele V. în baza Raportului de expertiză nr. 2664/11 din 13.12.2011, întocmit de Centrul Național de Expertize Judiciare.

Instanța a menționat, însă, că după cum rezultă din partea constatatoare a Raportului de expertiză, expertul la formularea concluziilor sale s-a bazat în exclusivitate pe materialele prezentate de organul de urmărire penală și pe circumstanțele de fapt expuse în ordonanța de numire a expertizei. Astfel, chiar în concluzia prezentată, expertul menționează că responsabilitatea îndeplinirii lucrărilor de curățire a jgheabului de scurgere a acoperișului clădirii primăriei Hirova, r-nul Călărași, pe parcursul cărora s-a produs accidentul soldat cu decesul lui Popa V. o poartă persoana responsabilă de tehnica securității muncii și persoana care a admis efectuarea lucrărilor nominalizate, de către personalul neinstruit în domeniul securității și sănătății în muncă la efectuarea lucrărilor de așa gen.

Concluziile privind achitarea inculpatului sunt motivate sub aspectul, că vinovăția lui în săvârșirea infracțiunii imputate nu este dovedită în cadrul procesului penal, astfel fapta acestuia nu întrunește elementele infracțiunii.

6. Decizia instanței de apel a fost contestată cu recurs ordinar de către procuror, care a solicitat casarea acesteia cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel în alt complet de judecată, invocând, că instanța de apel a dat o apreciere juridică incorectă probelor administrate la caz, influențarea martorilor care sunt angajați ai primăriei și se află în subordinea lui Oaserele V., acesta nu a întreprins măsurile obligatorii de transportare a lui Popa V. la spitalul de urgență, comportamentul dubios postinfracțional a lui Oaserele V., ignorarea de către instanța de apel a probelor.

7. Prin decizia Colegiul lărgit al Curții Supreme de Justiție din 25 noiembrie 2014, a fost admis recursul ordinar declarat de procuror, casată total decizia instanței de apel, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

8. În motivarea soluției adoptate, instanța de recurs a menționat că instanța de apel, menținând sentința s-a bazat pe următoarele concluzii:

- „... doar martorul Purcel Ana a declarat în instanță că ar fi auzit cum Oaserele V. i-ar fi dat indicații lui Popa V. să curețe jgheabul și că l-a amenințat cu concedierea în caz de neexecutare a acestui ordin". Însă aceste unice declarații ale martorului nu au fost admise, fiind apreciate critic deoarece: „...Purcel A., fiind audiată în cadrul urmăririi penale nu a făcut asemenea declarații. Dimpotrivă, fiind audiată de ofițerul de urmărire penală, Purcel Ana a declarat că ea nu cunoaște dacă la data de 09.07.2009 Oaserele V. i-a dat indicații lui Popa V. să curețe ulucele de frunze uscate, dar presupune că la indicațiile inculpatului, Popa V. a urcat pe scară să curețe ulucele (f.d.104, vol.I). Iar deja peste patru ani de la producerea accidentului, martorul Purcel A., și-a amintit că prin ușa deschisă a auzit foarte clar cum inculpatul l-a impus pe Popa V. să urce pe acoperiș, să curețe ulucele și să schimbe niște foi de ardezie, amenințându-l că în caz contrar îl va elibera din serviciu (f.d.72-76, vol.III)".

Colegiul lărgit a menționat că, instanța de apel, analizând declarațiile martorei Purcel A., depuse la etapa urmăririi penale (f.d.104, vol. I) și în instanța de fond (f.d.72-76, vol.III), a stabilit că acestea se contrazic totalmente. Astfel, Colegiul a subliniat că scopul instanței de apel în acest sens nu este doar de a depista și constata prezența contradicțiilor în declarațiile participanților la proces, dar și de a înlătura aceste divergențe, fapt ignorat de către instanța de apel.

Mai mult ca atât, Colegiul a atenționat că la constatarea concluziei date, instanța de apel, analizând declarațiile tuturor persoanelor audiate, a reținut că

doar Purcel Ana a menționat că „Oaserele V. i-ar fi dat indicații lui Popa V. să curețe jghebul”.

În acest context Colegiul a evidențiat declarațiile următorilor martori:

- Bunu Ecaterina, depuse în cadrul urmăririi penale (f.d.92, vol. I): „După aceea, peste cîtva timp am fost contactată telefonic de către Postolache Raisa, care mi-a comunicat precum că, tatăl meu Popa Vasile a decedat în drum spre spitalul raional Călărași în urgență. De asemenea mi-a comunicat, că a aflat despre faptul că înainte de deces tatăl meu a primit indicații de la primarul satului Hirova, Oaserele Valeriu, ca să curețe ulucile de frunzele uscate. El a și urcat în dimineața zilei de 09.07.2009 pe scara de lemn, ca să curețe ulucile, de unde a căzut jos pe asfalt... După înmormîntarea tatălui, am aflat de la consătenii noștri și anume de la verișorul drept al tatălui meu Ciolan Vasile Ion, Purcel Ana Procop, care activa pe atunci în calitate de percepitor fiscal la primăria Hirova r-nul Călărași și Cibotari Constantin, care activa în calitate de paznic împreună cu tatăl meu. Ultimii mi-au comunicat precum că la 09.07.2009, dimineața, primarul Oaserele Valeriu, i-a dat indicații tatălui meu Popa Vasile ca ultimul să pună scara și să se urce sus ca să curețe ulucile de pe acoperiș de frunzele uscate, ceea ce tatăl meu a și făcut. De asemenea mai pot comunica că, aceleași indicații ca să curețe ulucile de frunzele uscate de pe acoperișul primăriei i le-a dat cu o zi înainte de asemenea primarul Oaserele Valeriu, paznicului Cibotari Constatin, însă ultimul a refuzat categoric, spunîndu-i că el nu se urcă la înălțime de unul singur. Lucrul dat personal mi l-a comunicat Cibotari Constantin. Din motivul că ultimul a refuzat, a doua zi la 09.07.2009 Oaserele Valeriu, i-a dat indicațiile date deja tatălui meu Popa Vasile care le-a îndeplinit.”;

- Bunu Ecaterina, depuse în cadrul judecării cauzei de către instanța de fond (f.d.54-56, vol. III), care sunt identice cu cele date la etapa urmăririi penale;

- Cibotari Constantin, depuse în cadrul urmăririi penale (f.d.99-101, vol. I): „În obligațiunile noastre ca paznic, intrau numai asigurarea pazei primăriei, dar neprivind la toate acestea, noi măturam pe teritoriu, prășeam și săpam loturile de teren după necesitate. De asemenea primarii anteriori ne puneau să urcăm sus pe acoperiș și să curățim ulucile de frunzele uscate care se adunau acolo, deoarece cînd ploaia curgea apa pe pereții primăriei. Cel mai problematic era ulucul situat deasupra ușii de la intrare în incinta primăriei, deoarece ulucul dat nu era confecționat de-a întregul, de aceea acolo și se adunau cele mai multe frunze uscate. Pe parcursul unui an, apărea necesitatea să curățim ulucile de 4-5 ori ... Îmi aduc aminte că în vara anului 2008, Oaserele Valeriu Vasile mi-a dat indicații ca să urc și să curăț ulucile de frunzele uscate, dar eu i-

am răspuns că eu de unul singur nu urc, deoarece sufăr de picioare și îmi este greu. Însă a doua zi le-am curățit, deoarece la serviciu venise Popa Vasile și eu i-am comunicat că ni s-a dat indicații de la primar ca să curățim ulucile și el a urcat și le-a curățit, eu l-am asigurat de jos";

- Mandalac Ion, depuse în cadrul cercetării judecătorești (f.d.48-49, vol. III): „Au fost cazuri când m-am urcat și am curățit ulucile de la clădirea primăriei. Cel mai des eu le curăteam. Ceilalți paznici de asemenea curătau ulucile dar mai rar. În timp ce curătam ulucile nu mă ajuta nimeni”.

Astfel, Colegiul a menționat că declarațiile lui Purcel Ana privind efectuarea lucrărilor de curățare a ulucelor la indicația lui Oaserele V. nu sunt unicele, și ca urmare constatându-se ignorarea unui cumul de probe de către instanța de apel, deși acest cumul conform procesului - verbal al ședinței de judecată în instanța de apel din 05 iunie 2014 (f.d.239-244, vol. III) a fost cercetat și verificat, însă în textul deciziei acestea nu au fost apreciate ca fiind admisibile sau că urmează a fi respinse.

La fel, Colegiul a menționat că, instanța de apel, a apreciat distorsionat și rupt din contextul real declarațiile martorilor, fapt remarcat prin următoarea constatare: „Dimpotrivă după cum s-a menționat deja mai sus, martorii Vîlcu Zinaida, Bunu Vladimir, Cebotari Constantin și Mandalac Ion, care de altfel lucrează ca paznici la primăria în cauză, au negat faptul că Oaserele V. ar fi dat vreo dată, cuiva indicații să curețe ulucele de la acoperișul primăriei. Martorul Spînu Constantin a declarat la rîndul său, că însuși Popa V. i-a spus că a căzut de pe scara de lemn, ce se află la intrarea în primărie, dorind să curețe frunzele din ulucile clădirii cu ajutorul teului.”

Altă constatare pusă la baza deciziei este: „...în situația în care Oaserele V. în calitate de conducător al unității nici nu a dat indicații, nici nu a acceptat și nici nu i-a permis lui Popa V. să urce pe scară și să curețe de frunze uscate din jgheabul de la acoperișul clădirii, acesta nici nu era obligat să-i aducă paznicului la cunoștință tehnica securității muncii în cazul executării lucrărilor la înălțime”.

Instanța de apel și-a fondat concluzia pe dispoziția primarului primăriei s. Hirova, nr. 09C din 05.06.2003 „Cu privire la angajarea în câmpul muncii”, fișa postului paznicului primăriei, pct. 64 și 66 al Regulamentului privind modul de organizare a activităților de protecție a lucrătorilor la locul de muncă și prevenire riscurilor profesionale aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 95 din 05.02.2009, capitolul 4 al Regulamentului intern de activitate al Primăriei Hirova, raportul de expertiză nr. 2165 din 22.11.2013, însă prin astfel de concluzie, în opinia Colegiul lărgit, a ignorat un șir de probe cu sunt: procesele-verbale de cercetare la fața locului din 09.07.2014 și 15.09.2012; raportul de

expertiză medico-legală nr. 152D din 22.09.2011; registrul instructajului de protecție a muncii la locul de muncă a angajaților primăriei s. Hirova, iar raportul de expertiză judiciar-tehnică în domeniul protecției muncii, nr. 2664/11 și procesul-verbal nr. 3 din 14.09.2009, privind cercetarea accidentului de muncă grav a fost respins.

Din cele menționate, Colegiul lărgit a conchis că, instanța de apel selectiv a grupat probele pe caz, unele fiind redată în decizie, unele fiind integral ignorate, neanalizate, neapreciate, ca urmare nefiind elucidate faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a prezentei cauze, iar celelalte respinse, nefiind argumentate desfășurat cu expunere clară în decizie. Ca urmare fiind prematură concluzia instanței de apel potrivit căreia „...în cadrul cercetării judecătorești acuzarea nu a prezentat judecății careva probe pertinente și concludente, care ar dovedi cu certitudine faptul că Oaserele V. ar fi dat careva indicații lui Popa V. să curețe jgheabul de scurgere a acoperișului clădirii primăriei Hirova, r-nul Călărași, sau că inculpatul ar fi admis în mod deliberat paznicul la efectuarea acestor lucrări”.

Raportînd cele indicate la speța supusă judecării Colegiul lărgit a conchis că instanța de apel s-a expus prematur doar asupra cîtorva probe, fără o analiză în cumul a tuturor probelor prezentate de părți, neelucidînd faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date, ca urmare instanța de apel nu a pătruns în esența problemei de fapt, fiind prezentă discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor atît directe, cît și indirecte, prin ignorarea unor aspecte evidente, ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decît cea pe care materialul probator o susține, fapt ce a dus la constatarea prematură a instanței de apel: "Vinovăția inculpatului Oaserele V. nu a fost confirmată prin probe pertinente și concludente, iar sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri, dubiile în probarea învinuirii urmînd a fi interpretate în favoarea inculpatului. Prin urmare, instanța de judecată consideră că Oaserele V. urmează a fi achitat de săvârșirea infracțiunii, prevăzute de art. 183 alin. (2) Cod Penal din motivul că fapta sa nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii”.

Alt aspect, pe care Colegiul lărgit a considerat necesar de elucidat este conținutul apelurilor declarate de către procuror și succesorul părții vătămate, care, nefiind de acord cu concluzia instanței de fond în apeluri a adus un șir de argumente, și anume: aprecierea eronată de către instanța de fond a probelor administrate la caz, care confirmă vinovăția lui Oaserele V. de cele incriminate, influențarea martorilor care sunt angajați ai primăriei și se află în subordinea lui Oaserele V., comportamentul dubios postinfracțional a lui Oaserele V.C., acesta nu a întreprins măsurile obligatorii de transportare a lui Popa V. la

spitalul de urgență, ignorarea de către instanța de fond a probelor. Astfel, Colegiul a constatat faptul că majoritatea din argumente au fost ignorate totalmente, cu expunerea doar a unei fraze generale: "Cu privire la motivele invocate de apelanți, care, în principiu, sînt similare sub aspectele de fapt și de drept, ce exprimă dezacordul cu aprecierea probelor administrate în cauză, efectuată de prima instanță, se apreciază ca fiind nefondate", fără a stabili temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelurilor declarate.

Prin urmare, Colegiul a constatat că, instanța de apel nu a cercetat detaliat aspectele învinuirii înaintate, încadrarea juridică corectă a acțiunilor lui Oaserele V., dînd în acest sens apreciere probelor potrivit prevederilor art. 101 Cod de procedură penală și anume fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor.

În circumstanțele descrise, instanța de recurs ordinar a dispus rejudecarea cauzei de către Curtea de Apel Chișinău, iar în cadrul rejudecării cauzei instanța de apel urma să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, să se pronunțe la modul cuvenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra tuturor motivelor invocate în apel, să verifice și să aprecieze probele administrate și examinate în instanță în strictă conformitate cu cerințele legii, să le dea apreciere cuvenită în ansamblu, cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date, să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, prezența sau lipsa în acțiunile lui Oaserele V. a infracțiunii incriminate, să-și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, ținînd cont de motivele casării deciziei atacate și de practica unitară în acest domeniu, de practica relevantă a CtEDO, să dea răspuns la toate argumentele invocate în apeluri, să pronunțe o hotărîre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

9. Rejudecînd cauza, prin decizia Curții de Apel Chișinău din 01 februarie 2016, Oaserele Valeriu a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.183 alin. (2) Cod penal, la 2 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții de conducere și administrare pe un termen de 1 an. Conform art. 90 Cod penal, pedeapsa închisorii stabilită inculpatului a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani cu condiția că în termenul de probă stabilit inculpatul nu va săvîrși o nouă infracțiune și, prin comportamentul exemplar și muncă cinstită va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat, obligîndu-l să nu-și schimbe domiciliul fără consimțămîntul organului competent.

10. Pentru a se pronunța astfel, în fapt, instanța de apel a stabilit că, la 09 iulie 2009, în jurul orei 08.30, aflându-se la serviciu în Primăria s. Hirova, ignorând prevederile: art. 43 alin. (2) din Constituția RM, conform căreia salariații au dreptul la protecția muncii. Măsurile de protecție privesc securitatea și igiena muncii..., prestarea muncii în condiții grele, precum și alte situații specifice; art. 225 pct. 1) din Codul muncii, conform căruia angajatorul răspunde de asigurarea protecției muncii în unitate și are obligația de a asigura instruirea salariaților în materie de protecția muncii...; pct. 64 din Regulamentul privind modul de organizare a activităților de protecție a lucrătorilor la locul de muncă și prevenire a riscurilor profesionale, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 95 din 05.02.2009, care prevede că instruirea lucrătorilor la locul de muncă se efectuează de către conducătorul locului de muncă pe baza informațiilor și instrucțiunilor de securitate și sănătate în muncă, după instruirea introductiv-generală; pct. 66 din același Regulament, conform căruia muncitorul va fi admis la lucru de sine stătător numai după verificarea cunoștințelor lui de către conducătorul locului de muncă și consemnarea acestui fapt în fișa personală de instruire în domeniul securității și sănătății în muncă, fără a-l instrui pe paznicul Popa Vasile în domeniul protecției muncii (ultima instruire fiind efectuată la 11.05.2006), precum și fără a ține cont de faptul că acesta urma să execute lucru cu pericol sporit la înălțime, i-a ordonat să curețe frunzele uscate și gunoiul de pe jgheabul de scurgere de pe acoperișul din fața sediului primăriei.

Urmare a indicației primite, Popa V. de unul singur, a urcat pe o scară mobilă din lemn, sprijinită de peretele din fața sediului primăriei și a început efectuarea lucrărilor de curățire, însă, la un moment dat o secțiune a jgheabului s-a rupt și acesta, pierzându-și echilibrul, a căzut de la o înălțime de aproximativ 4,2 m pe acostamentul asfaltat al clădirii. În rezultatul căderii, cet. Popa V. i-au fost cauzate vătămări corporale grave, periculoase pentru viață, în rezultatul cărora ultimul a decedat în drum spre spital.

Instanța de apel a reținut că, deși inculpatul vina în comiterea infracțiunii incriminate nu a recunoscut și a negat învinuirea ce i se incriminează, vinovăția acestuia se confirmă prin următoarele probe: declarațiile succesului părții vătămate Bunu Ecaterina; declarațiile martorilor Spînu Constantin, Vîlcu Zinaida, Bunu Vladimir, Cebotari Constantin, Mandalac Ecaterina, Mandalac Ion, Harea Ludmila, Purcel Ana, Gamuriac Sergiu, Ciolan Vasile, Postolachi Raisa; declarațiile specialistului Fistican Ion; procesele-verbale de cercetare la fața locului din 09.07.2009 și 15.09.2012 și planșa cu imagini anexă, care identifică locul în care s-a produs accidentul soldat cu decesul lui Popa Vasile, în fața Primăriei s. Hirova, r-nul Călărași (f.d.12-16 Vol. I, f.d.111-112 Vol. II);

procesul-verbal nr. 03 din 14.09.2009 privind cercetarea accidentului de muncă, întocmit de inspectorul de muncă Fisticanu Ion potrivit căruia persoana care a încălcat prevederile actelor legislative și altor acte normative din domeniul muncii este Oaserele Valeriu, primarul s. Hirova care l-a admis pe paznicul Popa Vasile fără instruire în materie de protecție a muncii (f.d.39-40 Vol. I); raportul de expertiză medico-legală nr. 152 D din 22.09.2011, conform căruia moartea cet. Popa Vasile a survenit de la trauma confuză închisă a toracelui pe stînga, cu fracturile coastelor 3-9 pe stînga și lezarea plămînului stîng, urmate de hemoragie internă în cavitatea pleurală stînga (1800 ml) și șoc traumo-hemoragic. Leziunile indicate au fost produse cu sau de obiect dur contondent, cu puțin timp (cîteva ore) pînă la deces și se califică ca vătămări corporale grave, periculoase pentru viață. Luînd în considerație lipsa leziunilor externe și volumul și caracterul leziunilor interne, trauma dată corespunde mecanismului căderii corpului de la o înălțime de cîteva metri, cu lovirea părții laterale stîngi a toracelui. La examenul chimic în sîngele cadavrului alcool-etilic nu s-a depistat (f.d.97 Vol. I); raportul de expertiză nr. 2664/11 din 13.12.2011, întocmit de Centrul Național de Expertize Judiciare conform căruia lucrările de curățire a jgheabului de scurgere, executate la data de 09.07.2009, de către paznicul Primăriei Hirova - Popa Vasile, nu au fost efectuate în conformitate cu cerințele tehnicii securității muncii, și anume executantul de lucrări nu și-a ales corect punctul de sprijin la efectuarea lucrărilor nominalizate, pentru a se asigura împotriva căderii în gol, iar primarul Primăriei l-a admis pe paznic la efectuarea lucrărilor fără instruire în materie de securitate și sănătate la muncă. Responsabilitatea îndeplinirii lucrărilor de curățire a jgheabului de scurgere a acoperișului clădirii primăriei Hirova, r-nul Călărași, pe parcursul căroră s-a produs accidentul soldat cu decesul lui Popa Vasile, o poartă persoana responsabilă de tehnica securității muncii și persoana, care a admis efectuarea lucrărilor nominalizate, de către personalul neinstruit în domeniul securității și sănătății în muncă la efectuarea lucrărilor de așa gen. Lucrările de curățire a jgheabului de scurgere a acoperișului clădirii Primăriei Hirova nu presupun deținerea de către executantul de lucrări, a anumitor calificări și permise speciale pentru executarea lor, deoarece lucrările nominalizate constituie lucrări la înălțime, persoana care urma să le îndeplinească, trebuia să fie instruită în materie de securitate și sănătate în muncă, pentru a evita și a se asigura contra pericolului căderii în gol, din care reiese că, paznicul Popa Vasile, avea dreptul să efectueze lucrările de curățire a jgheabului de scurgere a acoperișului clădirii primăriei Hirova la data de 09.07.2009, însă numai cu condiția respectării cerințelor tehnicii securității muncii pentru efectuarea lucrărilor la înălțime. Între acțiunile întreprinse de paznicul Popa Vasile la data

de 09.07.2009, prin care dînsul nu și-a ales corect punctul de sprijin la efectuarea lucrărilor nominalizate, pentru a se asigura împotriva căderii în gol și producerea accidentului, există legătură cauzală directă (f.d.36-39 vol. II); registrul instructajului de protecție a muncii la locul de muncă a angajaților primăriei s. Hirova, în care s-a stabilit că instructajul în domeniul securității muncii cu paznicul Popa Vasile nu a fost efectuat de la 11.05.2006 (f.d.22-24 Vol. II); fișa postului paznicului primăriei Hirova (f.d.42, vol. II); procesul-verbal din 15.05.2012 de ridicare a unei scări din lemn ce aparține Primăriei s. Hirova, r-nul Călărași de pe care se prezumă că a căzut paznicul Popa Vasile (f.d.107-108 Vol. II); procesul-verbal de examinare a obiectului din 15.05.2012, și anume a unei scări din lemn ce aparține primăriei s. Hirova, r-nul Călărași de pe care se prezumă că a căzut paznicul Popa Vasile (f.d.109 Vol. II).

Astfel, instanța de apel a conchis că în acțiunile inculpatului sunt întrunite elementele infracțiunii prevăzută de art. 183 alin. (2) Cod penal, adică, *încălcarea de către o persoană cu funcție de răspundere a regulilor de protecție a muncii, dacă această încălcare a provocat din imprudență decesul unei persoane*, deoarece probele acumulate și cercetate în instanța de apel, fiindu-le dată o nouă apreciere și anume fiecărei din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, potrivit art. 101 și 414 alin.(2) Cod de procedură penală, confirmă pe deplin vinovăția inculpatului.

Instanța de apel a considerat concluzia primei instanțe ca fiind neîntemeiată și lipsită de argumentare juridică, deoarece pe parcursul cercetării judecătorești au fost prezentate instanței suficiente probe prin intermediul cărora a fost confirmată, vinovăția inculpatului Oaserele Valeriu în comiterea infracțiunii încriminate.

În suportul concluziilor sale, instanța de apel s-a referit la declarațiile succesoriului părții vătămate Bunu Ecaterina depuse în cadrul ședinței de judecată potrivit cărora, din discuția avută cu Postolachi R., Ciolan V., și Purcel A. a înțeles că tatăl ei Popa Vasile în acea zi a primit indicații de la inculpat să curețe ulucele de frunze uscate de pe acoperișul primăriei. La 12.09.2009, ea a mers la primăria s. Hirova și inculpatul a recunoscut că i-a dat indicații tatălui ei, Vasile Popa să curețe ulucile de frunzele uscate. Însă la scurt timp a auzit un zgomot afară. Ieșind l-a găsit pe Popa căzut jos.

În astfel de circumstanțe, instanța de apel a conchis, că nu sunt temeiuri de a aprecia critic aceste declarații, deoarece acestea au fost consecutive pe parcursul procesului penal, nefiind constatate careva divergențe și coroborează cu declarațiile martorului Purcel Ana depuse în cadrul ședinței instanței de fond potrivit cărora, cu o zi înainte de accident, primarul Oaserele Valeriu l-a

chemat pe Popa Vasile și i-a spus să curețe ulucele și să schimbe niște foi de ardezie pe acoperișul clădirii Primăriei. Despre acest fapt ea a auzit personal, deoarece ușile erau deschise și primarul vorbea cu vocea ridicată.

Referitor la aprecierea critică de către prima instanță, a declarațiilor martorului Purcel Ana, deoarece din toate persoanele audiate doar martorul Purcel Ana a declarat în instanță, că ar fi auzit cum Oaserele V. i-ar fi dat indicații lui Popa V. să curețe jgheabul și că l-a amenințat cu concedierea în caz de neexecutare a acestui ordin, declarații care în opinia primei instanțe vin în contradicție cu cele depuse în cadrul urmăririi penale potrivit cărora, ea nu cunoaște dacă la data de 09.07.2009 Oaserele V. i-a dat indicații lui Popa V. să curețe ulucele de frunze uscate, dar presupune că la indicațiile inculpatului, Popa V. a urcat pe scară să curețe ulucele, instanța de apel a conchis că urmează a fi apreciate ca relevante declarațiile martorului în cauză, depuse în cadrul cercetării judecătorești deoarece se coroborează cu declarațiile constatate ale succesului părții vătămate, Bunu Ecaterina, precum și ale martorilor Ion Mandalac, Ion Fistican, cât și cu probele administrate în cadrul urmăririi penale și cercetate suplimentar în cadrul ședinței instanței de apel.

Astfel, instanța de apel a reținut că, martorul Mandalac Ion în declarațiile sale a menționat că, au fost cazuri când s-a urcat și a curățit ulucile de la clădirea primăriei. Cel mai des el le curăța. Ceilalți paznici de asemenea curătau ulucile dar mai rar. În timp ce curăța ulucile nu îl ajuta nimeni.

Potrivit declarațiilor martorului Ion Fistican, în urma verificării documentelor prezentate de către Primăria Hirova și declarațiile martorilor din primărie s-a constatat că persoana care a încălcat prevederile actelor normative din domeniul muncii este primarul Oaserele Valeriu, care l-a admis pe paznicul Popa Vasile fără instruire în domeniul protecției muncii.

Instanța de apel a considerat necesar de a înlătura din ansamblul probator declarațiile martorilor V.Bunu, C.Cebotari, Z.Vîlcu și C.Spînu, depuse în cadrul ședinței de judecată, potrivit cărora ei nu au auzit ca primarul Oaserele Valeriu să dea indicații lui Popa Vasile să curețe jgheaburile, cât și faptul că primarul niciodată nu a dat asemenea indicații paznicilor, apreciindu-le critic, de vreme ce aceștia sunt angajați ai primăriei, fiind în raport de subordonare față de primarul Oaserele Valeriu, urmărind scopul evitării răspunderii și pedepsei penale de către inculpat.

Mai mult ca atât, instanța de apel a constatat că declarațiile martorilor în cauză nu au fost constante pe parcursul procesului penal referitor la circumstanțele cazului reieșind din următoarele considerente:

- martorul Cebotari Constantin, fiind audiat în cadrul urmăririi penale a declarat că, textual „În obligațiunile noastre ca paznic, intrau numai asigurarea

pazei primăriei, dar neprivind la toate acestea, noi măturam pe teritoriu, prășeam și săpam loturile de teren după necesitate. De asemenea primarii anteriori ne puneau să urcăm sus pe acoperiș și să curățim ulucile de frunzele uscate care se adunau acolo, deoarece când ploua curgea apa pe pereții primăriei. Cel mai problematic era ulucul situat deasupra ușii de la intrare în incinta primăriei, deoarece ulucul dat nu era confecționat de-a întregul, de aceea acolo și se adunau cele mai multe frunze uscate. Pe parcursul unui an, apărea necesitatea să curățim ulucile de 4-5 ori. Îmi aduc aminte că în vara anului 2008, Oaserele Valeriu mi-a dat indicații ca să urc și să curăț ulucile de frunzele uscate, dar eu i-am răspuns că eu de unul singur nu urc, deoarece sufăr de picioare și îmi este greu. Însă a doua zi le-am curățit, deoarece la serviciu venise Popa Vasile și eu i-am comunicat că ni s-a dat indicații de la primar ca să curățim ulucile și el a urcat și le-a curățit, eu l-am asigurat de jos" (f.d.99-101, Vol.I);

- martorul Bunu Vladimir, fiind audiat în cadrul urmăririi penale a declarat că, nu cunoaște a cui indicație a îndeplinit Vasile Popa, dar din câte cunoaște ei îndeplineau doar indicațiile primarului Oaserele Valeriu (f.d.109-110, vol. I).

În cadrul ședinței instanței de fond, acești martori au revenit fără nicio justificare asupra circumstanțelor producerii accidentului date în fața organului de urmărire penală, prezentând o altă versiune în privința circumstanțelor cunoscute asupra cazului dat, însă nu au putut oferi nicio explicație plauzibilă cu privire la revenirea asupra declarațiilor din cadrul urmăririi penale, iar argumentul precum că nu au spus așa ceva în cadrul urmăririi penale și că nu este adevărat ce a scris anchetatorul, deoarece au povestit cu totul altceva și nu știu ce a scris el în procesul-verbal, instanța de apel la apreciat ca nefondat, deoarece nu avea de unde să cunoască ofițerul de urmărire penală L. Harea sau acuzatorul de stat acele subtilități amănunțite despre modul cum s-a produs acel incident, înafară de persoanele ce au fost martori oculari.

Totodată, instanța de apel a menționat, că ofițerul de urmărire penală L.Harea nicidecum nu putea să scrie în procesele verbale de audiere a acestora unele și aceleași informații care practic au fost repetate și confirmate de aceleași persoane precum că într-adevăr atît precedenții primari cît și actualul V.Oaserele dădeau permanent paznicilor indicații de a curăți de frunze și gunoi jghebul din fața primăriei.

Astfel, instanța de apel a concluzionat, că nu există niciun motiv de înlăturare a declarațiilor martorilor Bunu Vladimir și Cebotari Constantin depuse în cadrul urmăririi penale, cu atît mai mult că acestea au fost depuse într-un moment apropiat de data producerii accidentului, iar la sfîrșitul

procesului-verbal de audiere a martorilor este indicat că "procesul-verbal îmi este citit în glas, din cuvintele mele este scris corect, pentru ce și semnez", fiind aplicată semnătura martorilor.

În circumstanțele expuse mai sus, instanța de apel a evidențiat că declarațiile martorului Purcel Ana privind efectuarea lucrărilor de curățare a ulucelor la indicația lui Oaserele V. nu sunt unicele, și ca urmare constatându-se ignorarea unui cumul de probe de către instanța de fond la aprecierea justă a circumstanțelor cauzei.

Instanța de apel a considerat relevantă în formarea convingerii asupra vinovăției inculpatului Oaserele Valeriu și comportamentul dubios postinfracțional manifestat de către inculpat care urmărind scopul de a mușamaliza incidentul a tănuit scara din lemn de pe care a căzut Vasile Popa, fapt ce a fost depistat ulterior de procuror în cadrul cercetării suplimentare la fața locului din 15.09.2012. Fapt confirmat de către martorii Harea Ludmila și Serghei Gamureac potrivit cărora, aflându-se în componența grupului operativ al CPR Călărași s-au deplasat la primăria Hirova, unde avuse loc incidente de muncă. La momentul cercetării la fața locului nu era nici un obiect și nici o scară, de aceea s-a considerat că persoana a căzut de pe scările de la intrarea în primărie.

Instanța de apel a menționat, că potrivit declarațiilor martorului Harea Ludmila, aceasta a observat porțiunea de uluc ce atârna în jos deasupra scărilor primăriei, dar nu a fixat-o în procesul-verbal de cercetare la fața locului, deoarece nimeni din cei prezenți nu le-a povestit nimic despre tangența lui cu incidentul dat. Când a venit primarul Oaserele nici acesta nu le-a povestit că Vasile Popa a căzut de pe scări și nici nu le-a arătat scara și ulucul rupt.

Din declarațiile martorilor, instanța de apel a conchis că, Oaserele Valeriu după producerea incidentului, sesizând că starea sănătății lui Vasile Popa se agrava de la o oră la alta, urmărind același scop de tănuire a accidentului nu a întreprins măsuri de transportare a acestuia la IMSP „Spitalul Raional Călărași”, pentru a-i fi acordat ajutor medical calificat în condiții de staționar, dar a preferat de a-l ține la podea în cazangeria și holul primăriei, condiții în care partea vătămată a suferit dureri insuportabile pe parcursul a aproximativ 4-5 ore. Și numai după ce starea lui Vasile Popa s-a agravat a fost chemată ambulanța care a venit peste aproximativ două ore.

Altă concluzie a instanței pusă la baza adoptării sentinței de achitare a inculpatului Oaserele Valeriu este: „...în situația în care Oaserele V. în calitate de conducător al unității nici nu a dat indicații, nici nu a acceptat și nici nu i-a permis lui Popa V. să urce pe scară și să curețe de frunze uscate din jgheabul de

la acoperișul clădirii, acesta nici nu era obligat să-i aducă paznicului la cunoștință tehnica securității muncii în cazul executării lucrărilor la înălțime".

Concluzia dată instanța a fondat-o pe dispoziția primarului primăriei s. Hirova, nr. 09C din 05.06.2003 „Cu privire la angajarea în câmpul muncii”, fișa postului paznicului primăriei, pct. 64 și 66 al Regulamentului privind modul de organizare a activităților de protecție a lucrătorilor la locul de muncă și prevenire riscurilor profesionale aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 95 din 05.02.2009, capitolul 4 al Regulamentului intern de activitate al Primăriei Hirova, raportul de expertiză nr. 2165 din 22.11.2013.

Însă, în opinia instanței de apel, prima instanță a ignorat să supună aprecierii și alt cumul de probe cum sunt: procesele-verbale de cercetare la fața locului din 09.07.2014 și 15.09.2012; raportul de expertiză medico-legală nr. 152D din 22.09.2011; registrul instructajului de protecție a muncii la locul de muncă a angajaților primăriei s. Hirova, iar raportul de expertiză judiciar-tehnică în domeniul protecției muncii, nr. 2664/11 și procesul-verbal nr. 3 din 14.09.2009, privind cercetarea accidentului de muncă grav a fost respins.

Contrar concluziei primei instanțe, instanța de apel a reținut, că vinovăția inculpatului Oaserele Valeriu în săvârșirea infracțiunii deduse judecății este pusă în evidență prin procesul-verbal nr. 03 din 14 septembrie 2009 privind cercetarea accidentului de muncă grav, întocmit de inspectorul de muncă Fisticanu Ion potrivit căruia persoana care a încălcat prevederile actelor legislative și altor acte normative din domeniul muncii este Oaserele Valeriu, primarul s. Hirova care l-a admis pe paznicul Popa Vasile fără instruire în materie de protecție a muncii.

Faptul dat fiind confirmat și prin registrul instructajului de protecție a muncii la locul de muncă a angajaților primăriei s. Hirova, în care s-a stabilit că instructajul în domeniul securității muncii cu paznicul Popa Vasile nu a fost efectuat de la 11.05.2006.

Argumentul primei instanțe potrivit cărui cumulul probelor acumulate și examinate s-a constatat lipsa legăturii cauzale între acțiunile lui Oaserele Valeriu și urmările survenite, adică decesul paznicului Popa Vasile, instanța de apel le-a considerat inacceptabile în situația în care se constată că inculpatul i-a dat indicații lui Popa Vasile să urce pe scară și să curețe jgheabul de la acoperișul clădirii de frunze uscate, deoarece și potrivit raportului de expertiză nr. 2664/11 din 13.12.2011, întocmit de Centrul Național de Expertize Judiciare, lucrările de curățire a jgheabului de scurgere, executate la data de 09.07.2009, de către paznicul primăriei Hirova - Popa Vasile, nu au fost efectuate în conformitate cu cerințele tehnicii securității muncii, și anume executantul de lucrări nu și-a ales corect punctul de sprijin la efectuarea

lucrărilor nominalizate, pentru a se asigura împotriva căderii în gol lucrările de curățire a jgheabului de scurgere a acoperișului clădirii Primăriei Hirova nu presupun deținerea de către executantul de lucrări, a anumitor calificări și permise speciale pentru executarea lor, deoarece lucrările nominalizate constituie lucrări la înălțime, persoana care urma să le îndeplinească, trebuia să fie instruită în materie de securitate și sănătate în muncă, pentru a evita și a se asigura contra pericolului căderii în gol, din care reiese că, paznicul Popa Vasile, avea dreptul să efectueze lucrările de curățire a jgheabului de scurgere a acoperișului clădirii primăriei Hirova la data de 09.07.2009, însă numai cu condiția respectării cerințelor tehnicii securității muncii pentru efectuarea lucrărilor la înălțime; între acțiunile întreprinse de paznicul Popa Vasile la data de 09.07.2009, prin care dînsul nu și-a ales corect punctul de sprijin la efectuarea lucrărilor nominalizate, pentru a se asigura împotriva căderii în gol și producerea accidentului, există legătură cauzală directă.

Faptul că decesul lui Popa Vasile a survenit în urma traumelor provocate de la căderea de la înălțime ca rezultat al lucrărilor de curățire a jgheabului de scurgere a acoperișului clădirii primăriei Hirova, rezultă și din raportul de expertiză medico-legală nr. 152 D din 22.09.2011, potrivit căruia, moartea cet. Popa Vasile a survenit de la trauma contuză închisă a toracelui pe stînga, cu fracturile coastelor 3-9 pe stînga și lezarea plămânului sting, urmate de hemoragie internă în cavitatea pleurală stînga (1800 ml) și șoc traumo-hemoragic; leziunile indicate au fost produse cu sau de obiect dur contondent, cu puțin timp (cîteva ore) pînă la deces și se califică ca vătămări corporale grave, periculoase pentru viață; luînd în considerație lipsa leziunilor externe și volumul și caracterul leziunilor interne, trauma dată corespunde mecanismului căderii corpului de la o înălțime de cîteva metri, cu lovirea părții laterale stîngi a toracelui.

Reieșind din cele expuse, instanța de apel a conchis, că situația de fapt a fost temeinic stabilită în baza unei analize atente și obiective a întregului ansamblu probator administrat atât în faza de urmărire penală, cât și în mod direct și nemijlocit de către instanța de apel, faptele reținute în sarcina inculpatului Oaserele Valeriu fiind just încadrate juridic, încadrare ce corespunde situației de fapt reținute, fiind întrunite elementele infracțiunii prevăzută de art.183 alin. (2) Cod penal, adică, încălcarea de către o persoană cu funcție de răspundere a regulilor de protecție a muncii, dacă această încălcare a provocat din imprudență decesul unei persoane.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului Oaserele Valeriu, instanța de apel, conducându-se de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal și ținînd cont, de gradul pericolului social al infracțiunii comise, că infracțiunea

imputată inculpatului face parte din categoria celor grave, comisă din imprudență, de personalitatea inculpatului care anterior nu a fost judecat, la evidența medicului narcolog sau psihiatru nu se află, la locul de trai se caracterizează pozitiv, are la întreținere un copil minor, este angajat în câmpul muncii, de lipsa circumstanțelor atenuante și agravante, a concluzionat că scopul pedepsei poate fi atins prin stabilirea pedepsei închisorii în termenul minim prevăzut de sancțiunea normei încriminate.

Totodată, instanța de apel a conchis, că în privința inculpatului sunt întrunite condițiile necesare aplicării față de inculpat a prevederilor art. 90 Cod penal.

Cât privește solicitarea procurorului privind aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal și stabilirea inculpatului Oaserele Valeriu a unei pedepse mai blânde, de altă categorie-sub formă de amendă, instanța de apel a menționat, că nu sunt temeiuri de a aplica față de inculpat această normă, deoarece în privința inculpatului nu s-a constatat prezența cărorva circumstanțe excepționale.

11. Împotriva deciziei instanței de apel, la 24.03.2016, în termen, a declarat recurs ordinar avocatul Croitoru Mihail în numele inculpatului, prin care invocând temeii de drept pct. 8) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel cu menținerea sentinței de achitare a inculpatului.

În motivarea cerințelor recurentul a invocat:

- nu au fost întrunite elementele infracțiunii incriminate inculpatului.

Consideră că instanța de apel nu a respectat indicațiile date prin decizia Colegiului lărgit al Curții Supreme de Justiție din 25.11.2014, nu a clarificat veridicitatea declarațiilor martorului Bunu Ecaterina, probă care a stat la baza învinuirii inculpatului și care coroborează cu alte probe din dosar.

Probele puse la baza deciziei de condamnare a inculpatului de către instanța de apel, în opinia recurentului, nu sunt pertinente și concludente și care nu au fost apreciate obiectiv.

Menționează că, în cadrul cercetării judecătorești nu a fost stabilit cu certitudine faptul, că inculpatul, care deținea funcția de primar la momentul comiterii accidentului, i-ar fi dat indicații subalternului - victimei Popa Vasile, care activa în calitate de paznic, să curețe jgheabul de scurgere al apei de frunze și gunoi.

Recurentul indică asupra faptului, că dintre toți martorii audiați, doar Purcel Ana a declarat instanței că ar fi auzit cum inculpatul i-ar fi dat indicații victimei să curețe jgheabul și că l-a amenințat cu concedierea în caz de neexecutare al acestui ordin.

Declarațiile martorului în cauză, recurentul le consideră tendențioase, deoarece aceasta activînd în cadrul primăriei a fost concediată de către Oaserele V.

Mai menționează că, anterior au fost cazuri, cînd victima se prezenta la serviciu în stare de ebrietate, iar în ziua incidentului era într-o stare specifică după consumul de băuturi alcoolice. La materialele cauzei penale fiind anexat proces verbal privind comiterea contravenției întocmit de către inspectorul de sector.

A mai indicat recurentul că, potrivit fișei de post al paznicului primăriei, în atribuțiile acestuia nu intra obligația de a efectua lucrări de întreținere și reparație al clădirii-sediul primăriei s.Hirova. În acest sens mai invocă, că potrivit declarațiilor martorilor Vîlcu Z., Bunu V. și Mandalac I., care activează în calitate de paznici la primărie, inculpatul nu le-a dat vreodată indicații să curețe ulucele de la acoperiș primăriei.

Relevă, că în obligațiunile inculpatului Oaserele V. în calitate de primar nu intra obligațiunea să aducă la cunoștință victimei tehnica securității muncii și nici de a da indicații ca să fie curățat jgheabul, deoarece acesta nici nu cunoștea despre intenția victimei în acest sens.

12. Procurorul prin referința depusă a solicitat respingerea recursului declarat din motiv că instanța de apel și-a motivat soluția pronunțată. Prin urmare, consideră, că decizia instanței de apel este legală și întemeiată.

13. Judecînd recursul ordinar, în raport cu actele cauzei, Colegiul lărgit concluzionează că acesta urmează a fi respins, ca inadmisibil, din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept, comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecînd recursul instanța este în drept să-l admită, cu casarea totală a hotărîrii atacate și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Colegiul penal, consideră că sunt neîntemeiate argumentele recurentului privind nevinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii, invocînd temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, care stabilește că, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul, *cînd nu au fost întrunite elementele infracțiunii*, deoarece acest temei nu și-a găsit

confirmare la examinarea recursului înaintat, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de recurent, reieșind din următoarele considerente.

Potrivit art.113 alin.(1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală.

Colegiul penal menționează că în conformitate cu art. 101 alin. (2) Cod de procedură penală, la faza judecării cauzei judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Colegiul penal reține, că instanța de apel, judecând cauza și verificând probele, care au fost cercetate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4), 101 Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, fiindu-i stabilită o pedeapsă echitabilă, ținându-se cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal.

Argumentele recurentului, privind nevinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii, au constituit obiect de examinare la judecarea cauzei în instanța de apel și, căroră, instanța le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și expusă în prezenta decizie la pct. 10, pe care instanța de recurs o însușește și a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul, că verificând decizia instanței de apel în raport și cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, neidentificând existența și a altor motive care, analizate din oficiu, să ducă la casarea acesteia.

La fel, instanța de recurs menționează, că recurentul își motivează solicitările prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, însă, motivele de reapreciere a probelor nu se conțin între temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, astfel că criticele formulate împotriva hotărârilor judecătorești nu sunt motivate sub aspectul casării acestora, ca fiind ilegale. Astfel spus, reaprecierea probelor, în modul propus de către recurent, nu se încadrează în prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, deoarece reaprecierea probelor nu poate fi efectuată de instanța de recurs, care verifică numai chestiunile de drept.

Astfel, Colegiul penal conchide că în speță nu s-au constatat temeiuri legale pentru admiterea recursului ordinar declarat de avocat, impunându-se soluția de respingere a acestuia, ca inadmisibil, cu menținerea deciziei instanței de apel.

14. În temeiul art. 434 și 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de avocatul Croitoru Mihail în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 februarie 2016, în cauza penală în privința lui **Oaserele Valeriu Constantin**, cu menținerea hotărârii atacate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **13 octombrie 2016**.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Toma Nadejda

Nicolaev Ghenadie

Timofti Vladimir

Moraru Petru